

Teksty biblijne na Krąg biblijny na spotkanie w piątek 06 czerwca o godz. 18.30:

Wj 34, 4b-6. 8-9

2 Kor 13, 11-13

J 3, 16-18 z komentarzem

J 3,16-18

16 Bo tak Bóg umiłował świat, że Syna jednorodzonego wydał, aby każdy wierzący w Niego nie zginął,

Komentarz

Jezus w dalszym ciągu odpowiada Nikodemowi na pytanie o sposób narodzenia się na nowo, o narodzenie

Nowe narodzenie z Ducha polega na uwierzeniu w miłość Boga wyrażoną w śmierci Syna za wszystkich

Życie wieczne, królestwo Boże i zbawienie opisują w Nowym Testamencie czytelnikom pochodzącym

Jezus rozmawia z człowiekiem wykształconym, więc życie wieczne zostaje zdefiniowane jako zbawienie

Miłość Boga Ojca polega na przygotowywaniu ofiary z Jednorodzonego, to znaczy szczególnego, umi
Wiara powoduje uwolnienie od sądu, który miałby wykazać uczynki, za które Jezus złoży na krzyżu ofi
Sąd tych, którzy nie uwierzyli już się dokonał, bo nie ma nikogo, kto by ich obronił, kto wstawiałby się z
Słowo "sąd" nie oznacza tu wartościowania uczynków, lecz podział ludzi według ustalonego kryterium

Uwierzenie oznacza ufne przyłgnięcie do Chrystusa Zbawiciela. Wiara jest kontynuacją uwierzenia.
Jezus nie przyszedł na świat, aby moralizować, potępiać czy karać. Jezus Chrystus złoży swoje życie

„Światem” są ci ludzie, którzy nie okazują jeszcze posłuszeństwa Bożej woli, obojętni lub wrogo nastawieni

Nikodem uwierzył, że Jezus jest prawdziwym Synem Bożym i jedynym Zbawicielem świata.

Kolejne spotkanie Kręgu Biblijnego – 12 maja 2017 r. o godz. 18.30 w salce przy plebani.

Proszę wcześniej przeczytać teksty biblijne z VI Niedzieli. Podaję komentarz tylko do Ewangelii: J 14, 15-21.

VI Niedziela Wielkanocna (A) J 14, 15-21

I: Dz 8, 5-8.14-17; II: 1P 3, 15-18

„Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze - Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie. Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was. Jeszcze chwila, a świat nie będzie już Mnie oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i wy żyć będziecie. W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was. Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie”.

Jezus odchodząc do Ojca obiecuje uczniom Ducha Świętego Pocieszyciela. W języku greckim określany jest On słowem „parakletos”, „Paraklet”, co etymologicznie oznacza „wezwany obok”.

Funkcja Parakleta polega na pomocy w potrzebie. Stąd słowo to przetłumaczono na łacinę jako „advokat”. Advokat broni czyjejś sprawy, honoru, prawa. Jednak określenie to w stosunku do Ducha Pocieszyciela jest zbyt zawężone i często rozumiane w kategoriach sądowniczych. Stąd jeszcze inne tłumaczenia słowa „Paraklet”: wspomóżyciel, obrońca, pośrednik, doradca, pocieszyciel... Każde z nich oddaje pewien aspekt działania Ducha Świętego.

Uogólniając, Parakletem jest osoba, którą wzywa się w chwilach zwątpienia, kryzysu, problemów, ciemnej nocy..., która umie pocieszyć i udzielić wsparcia. Paraklet jest bliskim przyjacielem. „Wierny przyjaciel jest lekarstwem życia” – mówi Syracycles (Syr 6, 16). Nie można mieć wielu bliskich przyjaciół. Stąd „przyjaźń z Parakletem” może być mądrym wyborem, „lekarstwem” na wiele trudności i pogmatwanych problemów życia.

Duch Święty Pocieszyciel włącza w miłość i bliskość relacji z Trójcą Świętą. Jezus dodaje, że bliskość ta wynika z zachowania nauki Jezusa. Ojcowie Kościoła porównują zachowanie przykazań Jezusa (słów Ewangelii) do oblubieńca, którego oblubienica trzyma między piersiami jak woreczek mirry (Pnp 1, 13). Są one więc czymś najcenniejszym.

Wartość przykazań nie wypływa jedynie z nich samych (choć od strony ludzkiej, prawnej są równie cenne), ale z tego, że wprowadzają nas w zażyłe relacje z Ojcem i Jezusem w Duchu Świętym. Bóg Ojciec jest „punktem docelowym”. Wszystko zmierza ku Niemu przez Pośrednika Jezusa i dzięki działaniu Ducha Świętego. Żyjąc Ewangelią jesteśmy „wciągnięci w krążenie miłości między Synem a Ojcem” (I. Gargano).

Jak rozumiem słowa: „Duch Święty Pocieszyciel”? Kiedy w szczególny sposób zwracam się do Ducha Świętego? Dlaczego? Kto jest moim prawdziwym bliskim przyjacielem? Jaką wartość stanowią dla mnie przykazania? Które słowa Ewangelii są dla mnie najpiękniejsze, a które najtrudniejsze do realizacji w życiu? Jaka jest moja więź z Trójcą Świętą?

ZOBACZ WIĘCEJ:

- [Miłość jest zaraźliwa - J 21, 15-19](#)
- [Duch Święty jest bardzo ważny! - J 16, 12-15](#)
- [Winna jest ignorancja - J 15, 26 - 16, 4a](#)
- [Co byśmy zrobili bez Maryi?! - Łk 1, 39-56](#)